

Головним важелем для забезпечення стійких конкурентних переваг суб'єктів господарювання стає щораз ширше використання можливостей інноваційних технологій, яке сприяє комплексності управління економічним об'єктом. За допомогою інноваційних технологій підвищується якість управлінської діяльності і, як наслідок – вдосконалення форм і процесів управління.

Отже, з викладеного вище можна зробити наступний висновок: для ефективного функціонування підприємства та його сталого розвитку доцільно здійснювати оптимізацію усіх процесів, що дозволяє знизити значні фінансові витрати, необхідні для забезпечення високоякісного управління підприємством.

Література:

1. Вовк В.М. Моделювання організаційних процесів у підприємстві : монографія. /В.М. Вовк, С.С. Прийма, І.М. Шиш. – Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2011. – 334 с.
2. Геселева Н.В. Оптимальне управління підприємством як запорука його конкурентоспроможності / Н.В.Геселева, О.В.Діброва// Вісник КНУТД, 2012. – №4. – С. 186-192
3. Рамазанов С.К. Сучасні інноваційні технології – основний ресурс ефективної діяльності економічних суб'єктів / С.К. Рамазанов, Т.О. Віткова // Бізнес інформ, 2012. – №4. – С. 81-83.
4. Смачило І.І. Оптимальне управління ресурсним забезпеченням виробничого підприємства / І.І. Смачило // Вісник НУ “Львівська політехніка”, 2009. – № 647. – С. 208-212.

УДК 658: 330.131

С. В. Гринчуцька

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

МЕХАНІЗМ ДІАГНОСТИКИ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

З ВРАХУВАННЯМ РИЗИКУ

S.V. Hrynychutska

MECHANISM OF DIAGNOSTICS OF ACTIVITY OF ENTERPRICE

TAKING INTO ACCOUNT A RISK

Ринкові умови господарювання формують високі вимоги до оцінки діяльності господарюючих суб'єктів. Особлива увага приділяється підприємству як первинній і провідній ланці економіки держави.

Ефективність діяльності підприємства та стабільність його фінансово-економічного стану забезпечуються перш за все внутрішніми факторами: рівнем і якістю функціонування провідних бізнес-процесів. Управлінські

рішення повинні відповідати стану ринкового середовища, власного потенціалу і успішності його використання. Базою для обґрунтування управлінських рішень є економічна діагностика - процедура, від якої залежить подальша діяльність суб'єкта господарювання.

Діяльність підприємства в ринкових умовах характеризується значним ступенем ризику. Для контролю ситуації підприємству необхідно мати систему діагностики, яка б, як мінімум, попереджала про виникнення ризикової ситуації, як максимум, унеможлиблювала її виникнення, а оптимально - допомагала уникнути її.

Механізм проведення діагностичного дослідження на рівні підприємства необхідно подавати як систему елементів, призначених для перетворення вихідної інформації про стан об'єкта управління на можливі рекомендації щодо зменшення негативних впливів на об'єкт та покращення його стану.

Запровадження системи діагностики ризиків на підприємстві дозволить перейти від кількісних характеристик показників до якісної ідентифікації стану об'єкту дослідження.

Механізм діагностики підприємства розкриємо шляхом визначення завдань та аналізу дій на кожному з етапів.

На першому (підготовчому) етапі у взаємодії з керівництвом підприємства формулюється мета проведення діагностики, визначається об'єкт діагностики, предмет дослідження.

Другий етап передбачає визначення та обґрунтування системи показників та побудову математичної моделі. На етапі розробляється забезпечення процесу діагностики, що включає:

- інформаційну (збір і систематизація вхідних даних про об'єкт дослідження і його окремі частини, визначення факторів ризику) процедуру;
- обчислювальну (перелік критеріальних показників, алгоритм їх обробки, моделі оптимізації) процедуру;
- узагальнюючу (комплексна оцінка результатів обчислення, моделі оптимізації значень показників).[1]

Третій етап передбачає виконання різних за ступенем складності аналітичних процедур для оцінки стану підприємства. Склад конкретних процедур визначається видом діагностованих ризиків, доступності та адекватності інформації про стан невизначеності, а також можливості передбачень та оцінки ймовірності настання.

Четвертий етап передбачає кількісну та якісну ідентифікацію економічних і фінансових ризиків на основі обраної системи показників. На етапі встановлюється діагноз стану об'єкта діагностики, наявність і склад ризиків, ступінь їх загрози для підприємства та визначаються причини їх виникнення.

На п'ятому етапі формуються висновки суб'єкта управління щодо результатів діагностики, розробляються профілактичні заходи, рекомендації

та процедури, призначені для поліпшення стану системи чи попередження несприятливих ситуацій і подій.

Запропонований механізм діагностики діяльності підприємств з врахуванням ризику сприятиме вирішенню проблем функціонування суб'єктів господарювання в нестабільному ринковому середовищі.

Література:

1. Лук'янова В.В. Математичне забезпечення діагностики об'єкта господарської діяльності з урахуванням ризику // Економіка і прогнозування. – 2008. – №2. – С. 129-144.

УДК 338

І. В. Іващук

Львівський національний університет імені Івана Франка

**РОЛЬ ПОДАТКОВИХ СТРАТЕГІЙ В УПРАВЛІННІ
ПІДПРИЄМСТВОМ**

I. V. Ivashchuk

ROLE OF TAX STRATEGIES IN MANAGEMENT ENTERPRISE

Загальна стратегія розвитку підприємства передбачає розробку податкової стратегії у процесі формування довгострокових цілей розвитку підприємства з урахуванням можливих змін податкового законодавства, державної економічної політики та інших факторів зовнішнього середовища [1]. Звичайно, податкові прогнози виступають вторинними по відношенню до загальної стратегії розвитку підприємства, але все ж мають суттєвий вплив і вносять корективи у її формування. Надзвичайно актуальним сьогодні є пошук можливостей оптимізації податкових стратегій в межах діючого законодавства.

Податкова стратегія підприємства – це узагальнена модель поведінки його в рамках діючого податкового законодавства, що забезпечує підвищення ефективності діяльності підприємства шляхом оптимізації податкових платежів. Для досягнення оптимальної податкової стратегії розглядають такі заходи: метод офшору - застосування податкових пільг, нормативно-договірну оптимізацію (на основі особливостей взаємодії із суміжними галузями права), спеціальні методи оптимізації (заміна відносин, відстрочка податкового платежу, пряме скорочення об'єкта обкладання. Процес розробки податкової політики відбувається в кілька етапів, кожний з яких має свою мету, завдання та форми реалізації. Виділяють такі основні етапи [3]:

1. Дослідження стану фінансово-господарської діяльності підприємства та існуючих механізмів сплати податків; аналіз поточної